

Daniels bok – nummer trettio

Fruktans stund

Jeff Pippenger

2023-12-25

Belsassars fruktan för den hemlighetsfulla skriften avser inte bara hans död och slutet på det sjätte riket i Bibelns profetia, utan också den punkt i den profetiska historien då fruktan griper jordens kungar. Deras fruktan frambringas av Islams ”östanvind”. Deras fruktan är såsom hos en kvinna i barnsnöd och utpekar därmed en tilltagande smärta, som kommer med allt större hastighet. Fruktan börjar vid ”stunden” för Belsassars gästabad, även om den först kom den 11 september 2001. Från den stunden börjar vindarna glida genom händerna på de fyra änglar som håller dem tillbaka under beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen. Klagosången över Tyrus som Hesekiel anger, definierar Tyrus genom att ställa den profetiska frågan: ”Vilken stad är såsom Tyrus, såsom den förgjorda mitt i havet?”

Tarshishs skepp sjöngo om dig på din marknad; och du blev uppfylld och mycket härlig mitt i haven. Dina roddare förde dig ut på stora vatten; östanvinden krossade dig mitt i haven. Din rikedom och dina marknader, ditt handelsgods, dina sjömän och dina styrmän, dina skeppstimmermän och de som drevo handel med ditt gods, och alla dina stridsmän som äro i dig, och hela din skara som är mitt i dig, skola falla mitt i haven på din undergångs dag. Betesmarkerna skola skälva vid ljudet av dina styrmäns rop. Och alla som hantera åran, sjömännen och alla havets styrmän, skola stiga ned från sina skepp, de skola stå på land; och de skola låta sin röst höras över dig och bitterligen ropa, och de skola kasta stoft på sina huvuden, de skola vältra sig i askan. Och de skola göra sig helt skalliga för din skull och omgjorda sig med säcktyg, och de skola gråta över dig med hjärtats bitterhet och bitter klagan. Och i sin jämmer skola de stämma upp en klagosång över dig och klaga över dig och säga: Vilken stad är såsom Tyrus, såsom den förgjorda mitt i havet? När dina varor gick ut över haven, mättade du många folk; du gjorde jordens konungar rika genom mängden av din rikedom och din handel. På den tid då du krossas av haven i vattnens djup, skola ditt handelsgods och hela din skara mitt i dig falla. Alla öarnas invånare skola häpna över dig, och deras konungar skola storligen förskräckas, deras ansikten skola vittna om bestörtning. Köpmännen bland folken skola väsa åt dig; du skall bli till en förskräckelse och aldrig mer finnas till. Hesekiel 27:25–36.

Tyrus är den stad, eller det rike, som jordens köpmän bittert gråter över och sedan frågar: ”vilken stad är lik Tyrus?” Så gör de i den ”tid”, då staden bryts sönder i havet. I Uppenbarelseboken kapitel arton är Tyros sköka, som är Roms sköka, den som har bedrivit otukt med jordens kungar och identifieras som den stora stad vars dom kommer på en timme och på en dag. Hon är den stad som väcker den profetiska frågan hos de jämrande kungarna och köpmännen.

Därför skall hennes plågor komma på en enda dag: död och sorg och hungersnöd; och hon skall helt och hållet brännas upp i eld, ty stark är Herren Gud som dömer henne. Och jordens kungar, som har bedrivit otukt med henne och levt i överflöd tillsammans med henne, skall gråta och jämra sig över henne, när de ser röken av hennes brand. De står långt borta av fruktan

för hennes pina och säger: Ve, ve, du stora stad Babylon, du mäktiga stad! Ty på en enda timme har din dom kommit. Och jordens köpmän skall gråta och sörja över henne, ty ingen köper deras varor längre: varor av guld och silver och dyrbara stenar och pärlor och fint linne och purpur och siden och scharlakan, och allt slags tujaträ och alla slags kärl av elfenben och alla slags kärl av det dyrbaraste trä och av koppar och järn och marmor, och kanel och välluktande ämnen och salvor och rökelse och vin och olja och fint mjöl och vete och boskap och får och hästar och vagnar och slavar och människosjälar. Och de frukter som din själ åträdde har lämnat dig, och allt som var utsökt och praktfullt har lämnat dig, och du skall aldrig mer finna det. Köpmännen med dessa varor, som blev rika genom henne, skall stå långt borta av fruktan för hennes pina, gråtande och klagande, och säga: Ve, ve, du stora stad, som var klädd i fint linne och purpur och scharlakan och smyckad med guld och dyrbara stenar och pärlor! Ty på en enda timme har så stor rikedom blivit till intet. Och alla skeppare och alla som färdas på skepp och sjömännen och alla som har sin näring av havet stod långt borta, och ropade, när de såg röken av hennes brand, och sade: Vilken stad är lik denna stora stad? Och de kastade stoft på sina huvuden och ropade, gråtande och klagande, och sade: Ve, ve, du stora stad, genom vars dyrbarhet alla som hade skepp på havet blev rika! Ty på en enda timme har hon blivit ödelagd. Uppenbarelsboken 18:8–19.

Avsigillandet av Jesu Kristi uppenbarelse innefattar Midnattsropets budskap. Detta budskap är den andra profetian i Hesekiel trettiosju, som för de döda, torra ben, vilka har legat på gatorna i tre och en halv dag, till liv såsom en mäktig här. Detta budskap är det budskap som innefattar sanningen att det är islam som Herren använder för att verkställa domen över Förenta staterna för genomdrivandet av söndagsfirandet. Den domen kommer i den stora jordbävningens ”timme”, vilken också är den ”timme” då handskriften framträdde på Belsassars vägg. Handskriften frambringade den fruktan som framställs såsom gripande alla kungar och köpmän när planeten jordens ekonomiska struktur störtas av islams ”östvind”, vilka i hemlighet har trängt in i Belsassars rike genom den försummade lägre ”muren” i söder.

Den ”stad” eller det rike som kungarna och köpmännen begråter och om vilket de frågar: ”vilken stad är lik denna stora stad”, är skökans rike i Tyros, hon som då sjunger sina sånger och bedriver otukt med just dessa kungar. Alla profeterna talar om världens ände och de är samstämmiga med varandra, så Hesekiels köpmän är samma köpmän som i Uppenbarelsboken kapitel arton. Tre gånger i Uppenbarelsboken kapitel arton klagar de: ”ve, ve”, när den stora staden och planeten jordens finansiella struktur störtas. Det grekiska ord som i detta avsnitt översätts med ”ve” är exakt samma ord som översätts tre gånger i Uppenbarelsboken kapitel åtta, vers tretton, där det återges med ett annat engelskt ord.

Och jag såg, och jag hörde en ängel flyga genom himlens mitt och säga med hög röst: Ve, ve, ve över jordens invånare på grund av de övriga trumpeternas ljud från de tre änglar som ännu skall blåsa! Uppenbarelsboken 8:13.

Kungarna och köpmännen sörjer förstörelsen av världens ekonomi med orden: ”ve, ve”, vilket betyder ”olycka, olycka”, och ”Ve” är en symbol för islam. Den fruktan som griper Belsassar och hans stormän när skriften visar sig på väggen, är den fruktan som uppstår när planeten jordens ekonomiska struktur förstörs genom fortgående angrepp från islam, vilket Gud använder som sitt

försynens redskap för att verkställa sin dom över dem som dricker Babylons vin, det vill säga söndagslagstiftningens genomdrivande. Denna sanning är temat i Jesaja tjugotre ”utsaga” om skökan ”Tyros”.

Utsaga om Tyrus. Jämren eder, ni Tarshishs skepp, ty det är ödelagt, så att där inte finns något hus, ingen ingång. Från Kittims land har det blivit uppenbart för dem. Var stilla, ni som bor på ön, du som Sidons köpmän, de som far över havet, har uppfyllt med rikedom. Och över stora vatten kom Sihors säd, flodens skörd var hennes inkomst; och hon var en marknadsplats för folken. Blygs, du Sidon, ty havet har talat, havets fäste, och sagt: Jag har inte haft födslovänder och inte fött barn, inte heller har jag uppfött unga män eller fostrat jungfrur. Såsom vid ryktet om Egypten, så skall man gripas av svår ångest vid ryktet om Tyrus. Far över till Tarshish; jämren er, ni som bor på ön. Är detta er glada stad, vars ursprung är från forntida dagar? Hennes egna fötter skall föra henne långt bort för att leva som främling. Vem har fattat detta beslut mot Tyrus, den kransgivande staden, vars köpmän är furstar, vars handelsmän är jordens ädlingar? Herren Sebaot har beslutat det för att fläcka all härlighets högmod och föra jordens alla ädlingar i förakt. Drag fram genom ditt land som en flod, du Tarshishs dotter; det finns inte mer någon styrka. Han räckte ut sin hand över havet, han skakade rikena; Herren har givit befallning mot handelsstaden att fördärva dess fästen. Och han sade: Du skall inte mer fröjda dig, du förtryckta jungfru, Sidons dotter. Stå upp, far över till Kittim; inte heller där skall du få ro. Se på kaldéernas land; detta folk var till en början inte till, förrän Assyrien grundade det för dem som bor i öknen. De reste upp dess torn, de uppförde dess palats, och han gjorde det till en ruin. Jämren eder, ni Tarshishs skepp, ty ert fäste är ödelagt. Och det skall ske på den dagen att Tyrus skall vara förgäta i sjuttio år, efter en enda konungs dagar. Efter sjuttio års slut skall det gå Tyrus såsom i skökans visa: Tag en harpa, gå omkring i staden, du glömda sköka; spela vackert, sjung många sånger, för att du må bli ihågkommen. Och det skall ske efter sjuttio års slut att Herren skall se till Tyrus, och hon skall återvända till sin skökolön och bedriva otukt med alla världens riken över hela jordens yta. Men hennes handelsvinst och hennes skökolön skall vara helgade åt Herren; det skall inte samlas eller läggas i förråd, ty hennes handelsvinst skall vara för dem som bor inför Herren, till att äta sig mätta och till bestående klädnad. Jesaja 23:1–18.

De sjuttio åren, vilka är såsom ”en konungs dagar”, framställs genom Babylons rike, ty en kung är ett rike, och det bokstavliga Babylon regerade i sjuttio år. Det bokstavliga Babylons sjuttio år upphörde i den ”stund” då handskriften visade sig på väggarna i Belsassars gästbudssal. Just den natten blev han dödad genom den makt som kom genom ”muren” obemärkt, ty han höll fest och drack Babylons vin, medan Nebukadnessars orkester spelade musiken, och Tyrus sköka sjöng den ljuva melodin, och det avfälliga Israel dansade och bugade sig.

Då grep fruktan alla de inblandade, ty Gud hade ”rådslagit mot Tyrus” och hade ”föresatt sig” ”att orena all härlighets stolthet och att föra alla jordens högt aktade i förakt.” Gud ”skakade” därför ”rikena” genom den ”stora jordbävningen” i den ”stunden”, ty Gud hade ”givit en befallning mot” handelsriket, ”att förstöra dess fästen.” I fruktans ”stund” för Belsassar började kungarna och köpmännen att söka förstå innebörden av de brinnande orden på väggen. Belsassars död är nära förestående, men vid den tidpunkten lever han ännu. Han sökte därför förstå de hemlighetsfulla

orden och erbjöd de vise männen belöningar, om de kunde tyda skriften, men det kunde inte göras, ty Babels vise män använder den metod för bibelstudium som var en förfalskning av sanningen. De hemlighetsfulla orden är såsom synen av en bok som är förseglad.

Då kommo alla konungens vise män in, men de kunde varken läsa skriften eller kungöra dess uttydning för kungen. Då blev kung Belsassar mycket förskräckt, och hans ansikte förändrades, och hans stormän häpnade. Men drottningen kom, föranledd av kungens och hans stormäns ord, in i gästbudssalen; och drottningen tog till orda och sade: O konung, lev för evigt; må dina tankar inte förskräcka dig, och må ditt ansikte inte förändras. Det finns en man i ditt rike, i vilken de heliga gudarnas ande är; och i din faders dagar befanns i honom ljus och förstånd och vishet, lik gudarnas vishet; och kung Nebukadnessar, din fader, konungen, jag säger, din fader, satte honom till överste för de spådomskunniga, stjärntydarna, kaldéerna och teckentydarna; eftersom en utmärkt ande, kunskap och förstånd, förmåga att uttyda drömmar, att förklara dunkla ord och att lösa svårigheter, befanns hos samme Daniel, som kungen gav namnet Beltesassar. Låt nu Daniel kallas hit, så skall han kungöra uttydningen. Då fördes Daniel in inför kungen. Och kungen talade och sade till Daniel: Är du den Daniel, som hör till de fångna från Juda, vilka kungen, min fader, förde bort från Judéen? Jag har hört om dig, att gudarnas ande är i dig, och att ljus och förstånd och utmärkt vishet befinnas hos dig. Och nu har de vise männen, stjärntydarna, förts in inför mig, för att de skulle läsa denna skrift och kungöra dess uttydning för mig; men de kunde inte visa sakens uttydning. Men jag har hört om dig, att du kan ge uttydningar och lösa svårigheter. Om du nu kan läsa skriften och kungöra dess uttydning för mig, skall du bli klädd i scharlakansrött och få en guldkedja om din hals och vara den tredje härskaren i riket. Daniel 5:8–16.

Drottningen i palatset var inte Belsassars hustru, utan hans farfars drottning, och hon visste vem som kunde tyda skriften på väggen. Det fanns en församling (ty en kvinna är profetiskt en församling) i riket som visste vem som kunde förstå Guds hemligheter.

I palatset fanns en kvinna som var visare än dem alla — Belshassars farfars drottning. I denna nödsituation talade hon till kungen med ord som sände en ljusstråle in i mörkret. ”O konung, lev för evigt”, sade hon, ”låt inte dina tankar förskräcka dig, och låt inte ditt ansikte förändras. Det finns en man i ditt rike i vilken de heliga gudarnas ande är; och i din faders dagar befanns ljus och förstånd och vishet hos honom, lik gudarnas vishet; honom gjorde kung Nebukadnessar, din fader, konungen, ja, din fader, till föreståndare för de spådomskunniga, stjärntydarna, kaldeerna och siarna; ... låt nu Daniel kallas hit, så skall han ge uttydningen.”

”Då fördes Daniel in inför kungen.” I ett försök att fatta mod och visa sin myndighet sade Belsassar: ”Är du den Daniel som hör till Juda fångar, dem som kungen, min fader, förde bort från Judéen? Jag har också hört om dig, att gudarnas ande är i dig och att ljus och förstånd och utmärkt vishet finns hos dig ... Om du nu kan läsa skriften och låta mig få veta dess uttydning, skall du bli klädd i purpur och få en kedja av guld om din hals och vara den tredje härskaren i riket.”

”Daniel lät sig inte imponeras av kungens uppenbarelse, inte heller förvirras eller skrämmas av hans ord. ’Behåll dina gåvor själv’, svarade han, ’och ge dina belöningar åt en annan; likväl skall jag läsa skriften för kungen och kungöra dess uttydning för honom. O konung, den högste

Guden gav Nebukadnessar, din fader, rike och storhet och ära och härlighet.... Men när hans hjärta upphörde sig och hans sinne förhårdades i högmod, störtades han från sin kungatron, och man tog hans härlighet ifrån honom.... Och du, hans son, o Belsassar, har inte ödmjukat ditt hjärta, fastän du visste allt detta, utan har upphöjt dig mot himmelens Gud; och man har burit fram kärlen från hans hus inför dig, och du och dina stormän, dina hustrur och dina bihustrur har druckit ur dem, och du har prisat gudar av silver och guld, av koppar, järn, trä och sten, som varken ser eller hör eller förstår; men den Gud i vars hand din andedräkt är och som råder över alla dina vägar, honom har du inte ärat.'

"Detta är den skrift som blev tecknad: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Och detta är uttydningen av orden: Mene: Gud har räknat ditt rikes dagar och gjort slut på det. Tekel: Du är vägd på vågen och funnen för lätt. Peres: Ditt rike är delat och givet åt meder och perser."

"Daniel vek inte av från sin plikt. Han höll kungens synd fram för honom och visade honom de lärdomar han kunde ha lärt men inte lärde sig. Belsassar hade inte tagit fasta på de händelser som var så betydelsefulla för honom. Han hade inte rätt förstått sin farfars historia. Ansvar att känna sanningen hade lagts på honom, men den praktiska lärdom som han kunde ha lärt och handlat efter hade han inte tagit till sitt hjärta; och hans handlingssätt medförde det säkra resultatet.

"Detta var den sista skrytfest som den kaldéiske kungen höll; ty Han som länge har fördrag med människans förvändhet hade avkunnat den oåterkalleliga domen. Belsassar hade i hög grad vanärat Honom som hade upphöjt honom till kung, och hans nådatid togs ifrån honom. Medan kungen och hans stormän stod på höjden av sitt dryckesgille, ledde perserna Eufrat bort ur dess lopp och tågade in i den obehövade staden. Medan Belsassar och hans furstar drack ur Jehovas heliga kärl och prisade sina gudar av silver och guld, stod Cyrus och hans soldater under palatsets murar. 'Samma natt', säger berättelsen, 'blev Belsassar, kaldéernas kung, dödad. Och medern Darejaves tog riket.'" Bible Echo, 2 maj 1898.

Mitt i krisen identifierade drottningen (en kyrka) att det finns en källa som kan identifiera "Amerikas framtid". Daniel står återigen på sin plats för att fullborda sitt syfte vid dagarnas slut. Vittnesbördet om baneret, givet i den brinnande ugnen av Shadrak, Meshak och Abed-Nego, ges nu av Daniel, när han fogar till sanningens linje att i "stunden" av söndagslagens kris skall de som representerar baneret föras inför de statliga myndigheterna för att vittna om sanningen.

"De skola utlämna eder åt rådsförsamlingar, ... ja, inför landshövdingar och konungar skolen I föras för Min skull, till ett vittnesbörd för dem och för hedningarna.' Matteus 10:17, 18, R. V. Förföljelsen kommer att sprida ljuset. Kristi tjänare skola ställas inför världens stormän, vilka annars kanske aldrig skulle få höra evangeliet. Sanningen har blivit felaktigt framställd för dessa män. De ha lyssnat till falska anklagelser rörande Kristi lärjungars tro. Ofta är deras enda möjlighet att lära känna dess verkliga karaktär det vittnesbörd som avlägges av dem som ställas inför rätta för sin tro. Under förhör avkrävas dessa svar, och deras domare måste lyssna till det vittnesbörd som fram bäres. Guds nåd skall ges åt Hans tjänare för att möta nödläget. 'Det skall givas eder', säger Jesus, 'i samma stund vad I skolen tala. Ty det är icke I som talen, utan eder Faders Ande, som talar i eder.' När Guds Ande upplyser Hans tjänares sinnen, kommer sanningen att framläggas i sin gudomliga kraft och dyrbarhet. De som förkasta

sanningen skola träda fram för att anklaga och förtrycka lärjungarna. Men under förlust och lidande, ja ända till döden, skola Herrens barn uppenbara mildheten hos sitt gudomliga Föredöme. Så skall motsatsen mellan Satans redskap och Kristi representanter bli synlig. Frälsaren skall bli upphöjd inför härskarna och folket.” Messias, s. 354.

Liksom de tre värdiga männen var Daniel inte intresserad av några gåvor, och han behövde inte heller i förväg öva in vad han skulle säga. Helt enkelt framlade han uttolkningen av de ”sju tiderna”, som framställdes på väggen.

Vi kommer att fortsätta berättelsen om Belsassar i nästa artikel.

”De som är otrogna i Guds verk saknar principfasthet; deras motiv är inte av det slag som leder dem att välja det rätta under alla omständigheter. Guds tjänare skall alltid känna att de står under sin arbetsgivares öga. Han som övervakade Belsassars helgerånsmåltid är närvarande i alla våra institutioner, i köpmannens räkenskapskontor, i den enskilda verkstaden; och den blodlösa handen nedtecknar lika säkert er försummelse som den nedtecknade den hädiske kungens fruktansvärda dom. Belsassars fördömelse skrevs med ord av eld: ’Du är vägd på vågen och funnen för lätt’; och om ni underlåter att uppfylla era av Gud givna förpliktelser, skall er fördömelse bli densamma.” Messages to Young People, 229.